

Raketové vojsko a dělostřelectvo v obranné operaci

Major Bohuslav Havlíček

Úkoly raketových vojsk a dělostřelectva

Úkoly raketových vojsk a dělostřelectva v obranné operaci jsou určovány charakterem operace, předpokládáním činností nepřítele, podmínkami, za kterých se přechod do obrany uskutečňuje, a počtem palebných prostředků (letectva).

Největší nebezpečí pro bránící se vojska představují jaderné zbraně a ostatní prostředky hromadného ničení. Jejich zjištění a okamžité zničení — to je hlavní úkol bránících se vojsk a na úspěšném splnění tohoto úkolu závisí i splnění všech ostatních úkolů operace.

Proto raketové vojsko a dělostřelectvo má v obraně jako hlavní úkol boj s prostředky jaderného napadení nepřítele, jehož cílem je vybojovat a udržet palebnou převahu a tím i dosáhnout odolnost obrany.

O dosažení a udržení palebné převahy hovoříme tehdy, jestliže dosáhneme toho, že nepřítel nemůže pro stanovenou dobu provést hromadné ani skupinové údery na naše vojska.

Při zabezpečení tohoto úkolu může raketové vojsko a dělostřelectvo ničit tyto cíle:

- raketová odpalovací zařízení a atomové kanóny (houfnice) v prostorech soustředění, na přesunech do vyčkávacích a palebných postavení a ve vyčkávacích a palebných postaveních,

- letectvo na letištích a řízené střely MATADOR a MACE na odpalovacích postaveních,

- sklady jaderné munice a základny raketové techniky a

- prostory pro přípravu jaderné munice a prostředků její dopravy na cíl.

Před obranným pásmem vševojskové armády může být značný počet prostředků jaderného napadení nepřítele. Tak např. nepřátelská polní armáda ve složení tří as [7 pd (md), 3 odj] může mít i s posilovými prostředky 200—300 odpalovacích zařízení (hlavní).

Vezmeme-li v úvahu takticko-technická data odpalovacích zařízení (hlavní) pravděpodobného nepřítele a možné rozmístění jejich palebných postavení v jeho sestavě, můžeme konstatovat, že téměř 90 % odpalovacích zařízení (hlavní) náleží k taktickým prostředkům, které se rozmisťují do hloubky 6—12 km od našeho předního okraje; zbývajících 10 % tvoří operačně taktické prostředky, které se rozmisťují ve vzdálenosti 40 a více kilometrů od předního okraje. Tyto prostředky ničíme ihned po jejich zjištění. Operačně taktické prostředky (REDSTONE, CORPORAL, MATADOR a MACE) a podle situace i některé taktické prostředky nepřítele (HONEST JOHN, LITTLE JOHN, LACROSSE) ničíme jadernými údery.

K ničení houfnic 203,2 mm, kanónů 280 mm a ve většině případů i HONEST JOHN, LITTLE JOHN a LACROSSE v palebných postaveních používáme soustředěné palby několika baterií (od-

dílů) klasického dělostřelectva nebo letectva tříštitelovými pumami. Tyto oddíly, rozmístěné v prostorech soustředění (nebo vyčkávacích prostorech), můžeme ničit též jadernými údery. Sklady jaderné munice, základny raketové techniky a prostory pro přípravu jaderné munice i prostředků její dopravy na cíl ničíme jadernými údery.

V obranné operaci (boji) budeme ve velké míře využívat pozemních jaderných úderů. Také na využívání zápalných látek se nesmí zapomínat. Jaderné údery (dělostřelecká palba) mají za úkol zničit nebo umlčet daný cíl.

Abychom mohli ničit prostředky jaderného napadení nepřítele co nejrychleji po jejich zjištění, vyčleňují se u raketových jednotek pohotovostní baterie tak, aby mohly provádět údery na celý zájmový prostor armády jak do hloubky, tak i do šířky.

Množství vyčleňovaných pohotovostních baterií závisí na

- sestavě a charakteru činnosti nepřítele,

- počtu vlastních odpalovacích zařízení a

- množství jaderné munice, kterou máme k dispozici.

Minimálně je však třeba dodržovat zásadu, aby v úseku obrany svazku bylo alespoň jedno pohotovostní odpalovací zařízení taktických raket a u armády dvě pohotovostní baterie operačně taktických raket.

Pro boj s prostředky jaderného napadení nepřítele vyčleňujeme potřebné síly a prostředky průzkumu, raketové jednotky, dělostřelectvo, letectvo a často též diverzní skupiny, nebo i předsunuté odřady. Všechna tato opatření se souhrnně objevují v komplexním plánu boje se ZHN nepřítele.

Část tohoto plánu, tj. organizaci použití dělostřeleckých průzkumných jed-

notek, raketových jednotek a dělostřelectva, rozpracovává náčelník dělostřelectva a jeho štáb. Štáb dělostřelectva v úzké součinnosti se vševojenským štábem určuje:

- počty pohotovostních baterií a jejich střídání,

- prostory palebných (vyčkávacích) postavení a dobu jejich zaujetí,

- osy přesunu pohotovostních baterií,

- množství dělostřeleckých oddílů v každé divizi, které se zúčastní boje se ZHN nepřítele,

- mohutnost jaderné munice u baterií a počet nábojů u klasického dělostřelectva,

- organizaci meteorologického zabezpečení,

- organizaci spojení a způsob vyžádání paleb pohotovostních baterií,

- signály a hesla pro vyžádání paleb.

Z důvodů utajení skutečného rozmístění našich vojsk plánujeme rozmístění pohotovostních baterií na široké frontě.

Včasně zjištění prostředků jaderného napadení nepřítele, rozhodný manévr palbou i pohybem vlastních raketových vojsk, dělostřelectva a letectva ke zničení těchto cílů je základním úkolem, který zabezpečuje dosažení změny poměru sil v jaderných prostředcích ve prospěch obránce. Tím zabezpečujeme též vybojování a udržení palebné převahy nad nepřítelem a připravíme potřebné podmínky k přechodu do útoku.

Úspěch obranné operace bude ve značné míře záviset na stupni zničení hlavních úderných uskupení nepřítele ještě před zahájením útoku, to znamená na jejich zničení ještě v prostorech soustředění nebo na přístupech k přednímu okraji naší obrany.

Pouze jadernými údery na vojska nepřítele ještě před jejich přechodem

do útoku je možné zabezpečit úspěšné splnění úkolů obrany. Při přechodu do útočné operace budeme používat operačně taktické rakety též v hromadném úderu (palebné přípravě).

Jak je známo, pravděpodobný nepřítel plánuje zahájení útočné operace útokem z chodu (ze vzdálených prostorů soustředění) bez předchozího zaujímání výchozího položení k útoku. Na posledních cvičeních v západní Evropě věnuje tomuto zahájení operace maximální pozornost. Podle jejich názorů je toto úderné uskupení velmi málo zranitelné jadernými údery bránících se vojsk.

Proto budeme ničit nepřitele již na vzdálených přístupech k naší obraně, abychom změnili poměr sil a prostředků v náš prospěch a zmařili jeho útok. Jaderné údery soustředíme především na tanková uskupení nepřátelských vojsk. K tomu použijeme hromadné a skupinové údery a i údery jednotlivých baterií.

Jednou z nejvyšších forem aktivity obrany je hromadný úder raketových vojsk, dělostřelectva a letectva.

K ničení nepřitele, rozmístěného ve značné vzdálenosti od našich vojsk, je třeba, aby vojska v obraně měla palebné prostředky, především raketové, které mohou provádět údery na 30 i více kilometrů od předního okraje.

Bylo by však nesprávné počítat s tím, že se vždy bránícím vojskům podaří rozhodným způsobem zničit hlavní uskupení nepřitele ještě před přechodem do útoku. Proto před raketovým vojskem a dělostřelectvem stojí i další úkol — *odražení útoku nepřitele*. Při plnění tohoto úkolu bude raketové vojsko a dělostřelectvo plnit především tyto úkoly:

- ničit hlavní úderné uskupení útočícího nepřitele,

- ničit jeho dělostřelecké a minometné baterie,

- odrážet útoky tanků a motorizované pěchoty na přední okraj vlastní obrany,

- překrývat mezery vzniklé ve vlastních vojskách po jaderných úderech nepřitele,

- zabezpečovat mezery, styky a boky vlastních vojsk.

K odražení útoku nepřitele se využívají všechny palebné prostředky bránících se vojsk. Nejdůležitější cíle (prostředky jaderného napadení operačně taktického významu, tanková uskupení, velká VS apod.) ničíme jadernými údery. Dělostřelectvo a minomety a též v častých případech i atomové kanóny 280mm (H 203,2 mm) a oddíly HJ nebo LACROSE v palebném postavení ničí v průběhu celé obranné operace klasické dělostřelectvo. Při plnění těchto úkolů široké uplatnění nalezne i použití chemického střeliva.

Při odražení útoku nepřátelských tanků budou značnou úlohu hrát protitankové řízené střely. Úspěch boje s tanky nepřitele před předním okrajem a též s tanky, vklínivšími se do naší obranné sestavy, závisí na správném rozdělení a rozmístění dělostřeleckých a protitankových prostředků.

Soustředěné hromadné použití prostředků jaderného napadení i ostatních palebných prostředků nepřitele na určité úseky nebo směry v naší obraně nás nutí *rozmístitovat dělostřelecké protitankové prostředky rozptýleně*. Rozptýlení však nesmí být přeháněno. Na druhé straně musí být jen takové, aby v případě potřeby byl na každém důležitém směru možného útoku nepřitele dostatečný počet vhodných prostředků k odražení jeho útoku, k zabránění vlonu do naší obrany i k zabránění rozšiřování eventuálního jeho úspěchu. Proto včas vybudovaná a zaujatá obrana nesmí být schematická a zastaralá, ale musí být vybu-

dována z hlediska dělostřeleckého tak, aby znemožnila nepřátelský útok. Na druhé straně je chybné uvažovat, že vytvořením husté sestavy PT prostředků (velkou hustotou na 1 km) v prvním operačním sledu zabezpečíme odolnost předního okraje naší obrany.

K zabezpečení odolnosti obrany budeme včas organizovat a připravovat široký manévr dělostřeleckými PT prostředky na ohrožené úseky obrany.

Abychom zničili vklínivší se vojska nepřítele do naší obrany, obnovili náš přední okraj, nebo abychom dobyli výhodného prostoru, ze kterého v dalším směru naše vojska přejít do útoku, je třeba plánovat a provádět silné protiúder. Úspěšné provedení protidúeru je třeba zabezpečit dobře organizovanou palbou podporou vojsk.

Při protiúderech a též při přísunu vojsk druhého sledu k zaujetí obranných pásem bude docházet zpravidla ke střetnému sražení. V tomto případě raketové vojsko a dělostřelectvo bude ničit nepřítele jako ve střetném sražení (bude rozebráno dále).

K zabezpečení cílů útočné operace bude nepřítele často používat *vzdušné výsadky*. Proto musí bránici se vojska organizovat a připravovat boj s nimi. Boj se vzdušnými výsadky nepřítele z hlediska raketových vojsk a dělostřelectva zahrnuje:

- ničení výsadkových vojsk a všech jejich prostředků v prostorech jejich soustředění a při jejich nakládání, včetně ničení letectva, vyčleněného k jejich přesunu a ochraně,

- ničení vzdušných výsadků za letu i při jejich vysazování a

- ničení již vysazených vzdušných výsadků.

Raketové svazky (útvary) budou ničit jadernými údermi soustředěná výsadková vojska a jejich bojové i přepravní prostředky ještě do vysazení.

Již vysazené výsadky budeme ničit převážně palbou dělostřeleckých baterií a oddílů. Široké využití bude zde mít přímá střelba. Při vysazení operačního výsadku na velké ploše je možné k jeho ničení použít i *jaderných úderů taktických raket*.

V každém případě úspěch boje se vzdušnými výsadky nepřítele bude záviset z velké části na včasné zjištění výsadku ještě v prostorech soustředění, při nakládání nebo v prostoru vysazení, dále pak na včasné vydělení prostředků k jeho zničení a v neposlední řadě i na přípravě systému velení raketovým jednotkám a na jejich vhodném rozmístění. Velitelská a pozorovací stanoviště, střediska velení raketovému vojsku a dělostřelectvu, radiolokační uzly a místa velení a navedení letectva ničíme v rámci celkového systému ničení nepřítele klasickými, chemickými i jadernými údermi. Velitelská stanoviště od armádního sboru nepřítele výše se ničí zpravidla jadernými údermi.

Jadernými údermi ničíme pouze objekty, které byly náležitě prověřeny. Abychom mohli provádět urychlené jaderné údermi na nové důležité objekty, určují se podle vyhodnocení předpokládané činnosti nepřítele prostory, na které raketové jednotky připravují úder.

Takovéto prostory mohou být:

- pravděpodobné prostory pro rozvinutí prostředků jaderného napadení nepřítele,

- pravděpodobné prostory soustředění hlavního úderního uskupení vojsk nepřítele,

- výchozí prostory,

- prostory pravděpodobného rozmístění velitelských stanovišť,

- komunikační uzly a

- prostory možného manévru letectva.

Obdobné prostory se rovněž určují i v hloubce vlastní obrany.

Po stanovení těchto prostorů se určují vykonavatelé jednotlivých úkolů a stanoví se jim podle nich prostory bojového rozmístění.

Proto budeme připravovat pro raketové útvary a svazky jeden nebo

i více záložních (dočasných) prostorů bojového rozmístění a plánovat vhodný manévr.

Prostory, ve kterých se plánuje ničení nepřítele jadernými údery, musíme neustále sledovat všemi druhy průzkumu a upřesňovat podle jeho zpráv i podle změn úkolů jednotlivých raketových jednotek.

Použití raketových vojsk a dělostřelectva ke zmaření útoku nepřítele

Budoucí válka, podle názorů západních vojenských teoretiků, bude zahájena mohutným jaderným útokem, jehož výsledek rozhodne nejen o úspěchu v počátečním období války, ale i o výsledku celé války. Hlavním obsahem jaderného útoku budou neustálé hromadné údery mohutných atomových a termojaderných náplní všemi prostředky pozemních, leteckých a námořních sil. Cílem těchto úderů je rychlá změna poměru sil a prostředků, po které má následovat přelom v dosavadní situaci a v krátkém čase i vítězné zakončení války.

Vycházíme-li z těchto názorů, vidíme, že je nutné zvláštní pozornost věnovat bojové pohotovosti palebných prostředků, které musí okamžitým zásahem a činností dokázat zmařit agresivní zámysly nepřítele a rozhodným ničením jeho úderných uskupení v krátkém čase odrazit možné nenadálé napadení.

Hlavním opatřením ke zmaření jaderného útoku nepřítele je vlastní první hromadný úder, který je vlastně zahájením našich aktivních opatření a je základním prvkem prvních operací v počátečním období války.

Cílem našeho prvního hromadného úderu musí být především maximální oslabení palebné síly nepřítele (zejména jaderné), narušení systému velení vojskům a řízení státu, ničení živé síly a prostředků jeho úderných

uskupení. Prvním hromadným úderem můžeme způsobit nepříteli značné ztráty, dezorganizovat velení, působit na morální stav jeho obyvatelstva a vojsk a dosáhnout i hlavního cíle a to zmařit útok nepřítele.

Druhá světová válka nám dává řadu příkladů, kdy po dobře organizované a provedené protipřipravě byl zmařen připravovaný útok nepřítele. Tehdy ve většině případů však šlo pouze o zmaření zteči nepřítele, o jejich zastavení nebo zdržení a často pouze o to, aby zteč byla méně organizovaná.

V současné době však vlivem mohutných atomových a termojaderných náplní a neomezených možností jejich dopravy na cíl, je možné způsobit nepříteli tak veliké ztráty, že zahájení jeho všeobecného útoku bude zmařeno.

Ke splnění tohoto úkolu je závažné včas odhalit položení a sestavu prostředků jaderného napadení nepřítele a jeho hlavního úderného uskupení. Přitom si uvědomíme, že nepřítel bude rozmísťovat úderné uskupení na široké frontě a ve značných vzdálenostech od čáry dotyku, což bude velmi znesnadňovat průzkum a upřesnění nejdůležitějších objektů.

Počítáme s tím, že i prozkoumané cíle budou po krátké době měnit prostory rozmístění a zaujímat záložní. Bude proto velmi nesnadné mít nepřetržitě potřebné údaje o většině

hlavních objektů nepřítele. Proto ničení těchto cílů jadernými údery nebude pouze jednorázové, na začátku zahájení operace, ale bude nepřetržitě pokračovat po každém jejich zjištění.

Ke zmaření útoku nepřítele se podle konkrétních podmínek situace plánuje v obraně odpovídající množství jaderné munice. O způsobu ničení prostředků jaderného napadení nepřítele již bylo hovořeno. K ničení živé síly a palebných prostředků úderného uskupení nepřítele se plně využívá hromadných a skupinových jaderných úderů. Vycházíme z předpokladu, že vyřadit z boje nepřátelskou divizi, znamená způsobit jí nejméně 50 % ztrát na živé síle a bojové technice. Způsobit tyto ztráty a tím i zmařit zasazení jedné nepřátelské divize do útoku znamená provést okolo 5 jaderných úderů střední ráže. Jestliže proti obrannému pásmu armády se předpokládá útok hlavního uskupení nepřítele, pak ke zmaření jeho útoku plánujeme jadernou municí podle konkrétního vyhodnocení úderného uskupení (zejména jeho ZHN). Orientačně můžeme počítat s vydělením 50–60 % z celkového počtu jaderné munice, plánovaného na obrannou operaci.

Nejdůležitější cíle pro jaderné údery v tomto období jsou:

- prostředky jaderného napadení nepřítele,
- prostředky chemického napadení,

— tanky a motorizovaná pěchota v prostorech soustředění nebo při rozvinování ve výchozím položení,

— dělostřelectvo, VS, radiotechnické prostředky,

— sklady jaderné munice a pohonných hmot,

— letectvo (nosiči) na letištích.

Rozdělení objektů mezi různé palebné prostředky je závislé na konkrétních podmínkách situace, na charakteru činnosti nepřítele a na možnostech palebných prostředků. Hlavní tíhu však nesou především rakety s jadernou náplní.

K ničení klasického dělostřelectva, PL dělostřelectva, atomových kanónů (H), míst velení (do svazku vto) i radiotechnických prostředků se využívá palby klasického dělostřelectva. Velké výhody při maření útoku nepřítele má používání pozemních jaderných úderů. Při jejich plánování je však třeba vycházet nejen z konkrétních povětrnostních podmínek, ale i z předpokládané činnosti nepřítele a hlavně potom i z plánované činnosti vlastních vojsk.

Přijetí správného řešení pro ničení prostředků jaderného napadení nepřítele i jeho úderných uskupení závisí ve značné míře na včas provedeném průzkumu a na přesnosti zpráv. Proto *jedním z nejdůležitějších úkolů štábů všech stupňů je organizace a provádění nepřetržitého a hodnotného průzkumu všemi prostředky, které mají k dispozici.*

Použití raketových vojsk a dělostřelectva při zabezpečení protiúderu vlastních vojsk

Cílem protíúderu je zničit vklínivší se vojska nepřítele do naší obrany, obnovit původní položení vojsk anebo ovládnout a zabezpečit výhodný prostor pro přechod našich vojsk do útoku. Rozhodný a rychlý protíúder je jednou z vyšších forem obrany, ve kte-

rě se projevuje její aktivnost. V současných podmínkách se význam protíúderu silně zvyšuje. Dovedné hromadné použití jaderné munice vojsky zabezpečuje vysoká tempa protiúderů.

Manévrový charakter soudobého boje, krátká doba pro přípravu proti-

úderu, snaha zahájit protiúder s převkvením a současně zabezpečit i ochranu protiúderného uskupení před jadernými a jinými údery nepřítele, to vše nás nutí k tomu, abychom prováděli protiúder z chodu. Úspěch protiúderu závisí nejen na dobré organizaci palebné přípravy a podpory vojsk, ale především na úspěšném zničení prostředků jaderného napadení nepřítele, především těch, které přímo působí do prostoru protiúderu.

Podpora protiúderu může zahrnovat tyto úkoly:

- zabezpečení činností vojsk 1. sledu, které brání zaujaté čáry nebo prostory, předurčené pro rozvinování a zasazení protiúderného uskupení a znemožňují nepříteli rozvíjet úspěch v hloubce naší obrany,

- palebnou přípravu protiúderu a
- palebnou podporu útoku jednotek protiúderného uskupení.

Při prvním úkolu budou operačně taktické i taktické rakety a dělostřelectvo ničit tyto cíle:

- prostředky jaderného napadení nepřítel,

- zálohy (druhé sledy) útočících vojsk nepřítel,

- dělostřelecké a minometné oddíly (baterie),

- živou sílu a bojovou techniku prvního sledu nepřítel a

- útvary a svazky armádního dělostřelectva.

Operačně taktické rakety budou ničit prostředky jaderného napadení nepřítele, jeho druhé sledy (zálohy), především tankové, rozmístěné ve značné vzdálenosti od předního okraje naší obrany. Taktickými raketami budeme ničit obdobné cíle, především s důrazem na první sledy nepřítel.

Dělostřelectvo budeme používat k ničení prostředků jaderného napade-

ní nepřítele (280mm K, 203,2mm H, HJ), baterií dělostřelectva, radiolokačních zařízení, míst velení a ostatních důležitých objektů nepřítele v prostorech, na které neprovádíme jaderné úder.

Úder raket a letectva i palba dělostřelectva se v tomto období soustřeďuje na ničení hlavního uskupení nepřítele. Plnění tohoto úkolu musí však současně zabezpečovat i maskování a přikrytí manévru protiúderného uskupení i jeho rozvinování do útočné sestavy protiúderu.

Současně se zahájením a po celou dobu přesunu protidúerného uskupení na čáru zasazení je třeba vést intenzivní průzkum.

Je známo, že nepřítel bude přisouvat síly i prostředky, aby zabezpečil jejich neustálé narůstání. Především bude zabezpečovat přisun dalších prostředků jaderného napadení. V této době bude hlavním úkolem raketových vojsk a dělostřelectva vybojovat a v dalším udržet palebnou převahu nad nepřítelem. Množství úkolů v tomto období bude vyžadovat použití nejen vojskových a armádních raket, ale též i frontových raket a letectva.

Zabezpečení manévru, přisunu a rozvinování vojsk protiúderného uskupení jadernými údery, úder letectva i palbou klasického dělostřelectva musí nepozorovaně přejít na ničení živé síly a palebných prostředků vojsk nepřítele před frontou protiúderného uskupení a na jeho bocích, to znamená, že musí nepozorovaně přejít k palebné přípravě útoku jednotek protiúderného uskupení.

V průběhu palebné přípravy útoku je třeba především ničit nově objevení se prostředky jaderného napadení nepřítele před celou frontou našich vojsk a místa velení, živou sílu a techniku, radiolokační stanice, dělostřelecké a minometné baterie před čarou rozvi-

nutí protiúderného uskupení i na jeho bocích.

Délka trvání a organizace palebné přípravy závisí na konkrétních podmínkách situace. Jako základ pro určení její délky je možno vzít množství a charakter úkolů, plněných raketovým vojskem a dělostřelectvem a též časové podmínky, jaké má protiúderné uskupení pro přesun na čáru rozvinutí.

Palebná příprava, má-li zabezpečit překvapivý protiúder, musí být mohutná a podle možností co nejkratší. Musí však zabezpečit zničení živé síly a bojové techniky protistojícího nepřítele, aby útočící tankové a motostřelecké svazky (útvary) mohly rychle překonat odpor nepřítele a přenést úsilí své činnosti do hloubky jeho sestavy.

Při protiúderu z chodu zahájíme palebnou přípravu tak, abychom zabezpečili rozvinutí se vojska protiúderného uskupení při jejich příchodu na čáru zasazení, to znamená zabezpečit je od momentu, kdy dosáhnou čáry dostřelu hlavního uskupení dělostřelectva nepřítele. Bereme-li v úvahu současné druhy polního dělostřelectva pravděpodobného nepřítele a jeho rozmístění v útočné sestavě, můžeme přijmout jako střední normu možného jeho působení hloubku 6–8 km od dotyku vojsk. Jinými slovy zabezpečíme překonání uvedených 6–8 km účinným umlčováním a ničením palebných prostředků a živé síly nepřítele.

Budou-li se vojska protiúderného uskupení přesunovat rychlostí 15 až

20 km/hod., pak délka palebné přípravy se může pohybovat okolo 20 až 30 minut. Je výhodné jaderné údery v rámci palebné přípravy provádět na její zahájení. To zabezpečí účinné zničení nepřítele a bezpečnou činnost našich vojsk při příchodu na čáru rozvinutí.

Současně s přechodem vojsk do útoku přechází palebná příprava v palebnou podporu protiútoku. Při ní budeme pokračovat v ničení cílů jako v palebné přípravě. Mimo ně věnujeme zvýšenou pozornost zabezpečení boků útočících vojsk a znemožnění nebo ztížení manévru živé síly, tanků i palebných prostředků nepřítele jak po frontě, tak i z hloubky.

Při plnění těchto úkolů můžeme provádět jak vzdušné, tak i pozemní jaderné údery. Pozemní údery se v tomto případě budou používat převážně na bocích úderného uskupení (při vhodném směru větru) nebo k provedení radioaktivních přehradných pásů k zabránění přísunu dalších operačních záloh nepřítele. Pozemní údery použijeme především k ničení objektů v těch prostorech, kde se podle vzniklé situace nepředpokládá v dohledné době žádná činnost vlastních vojsk a při výhodných meteorologických podmínkách.

Při plánování a přípravě palebné přípravy protiúderu budeme dbát na to, aby tato plně souhlasila s plánovanou činností pěchoty, tanků, letectva i ostatních druhů vojsk. Jen tak může plně zabezpečit úspěšné zakončení protiúderu.

Použití raketových vojsk a dělostřelectva ve střetném sražení

Při vedení obranné operace se budeme často setkávat se střetným sražením. Bude to především v případě vynuceného přechodu našich vojsk do obrany na některých směrech za sou-

časného přísunu druhých sledů k obnovení útočné činnosti, nebo při protiúderu s následujícím přechodem do útoku.

Včasné provedení jaderných úderů

s cílem zničit útočící vojska nepřítele ještě před jejich zasazením do sražení a palebná podpora našich vojsk ve střetném sražení jsou hlavní úkoly raketových vojsk a dělostřelectva v této etapě.

Způsob použití raketových vojsk a dělostřelectva je určován celkovou operačně taktickou situací, podmínkami, za kterých se střetné sražení uskutečňuje, a charakterem činnosti sousedních vševojskových svazů a svazků.

Úspěšné použití raketových vojsk a dělostřelectva závisí především na výsledcích průzkumu těch nepřátelských objektů, jejichž zničením se mohou vytvořit výhodné podmínky pro střetné sražení. K tomu, abychom splnili úkol — rozbít nepřítele ve střetném sražení — musíme se snažit předejít jej v organizaci a provedení hromadného úderu raketových vojsk, lektva a dělostřelectva a tím zabezpečit vhodné podmínky vševojskovým svazkům (svazům) k jejich rozvinutí, k boji, uchvácení iniciativy a donutit nepřítele k střetnému sražení ve výhodných podmínkách pro nás.

Velmi důležitým momentem při střetném sražení je manévra raketových svazků (útvárů nebo jednotek) palbou a pohybem. Spojení tohoto manévru s rozhodnou činností ostatních

vojsk má rozhodující význam při ničení nepřítele a zabezpečuje úspěšné splnění úkolu.

Specifické podmínky střetného sražení se odrážejí i na bojovém použití palebných prostředků raketových vojsk a dělostřelectva.

Bereme-li v úvahu možný značný rozsah střetného sražení, nutnost v průběhu boje přenášet úsilí vojsk z jednoho směru na druhý, dále nutnost přípravy jaderných úderů v kratším čase, vidíme, že raketové vojsko a dělostřelectvo musí být v neustálé pohotovosti k úderu na přisumující se vojska nepřítele. Ke splnění uvedených úkolů se musí raketové jednotky rychle rozvíjet a připravit se v co nejkratším čase k úderu.

Včasná příprava a provedení jaderných úderů i palba dělostřelectva vyžaduje též pevné velení. Je třeba dosáhnout stálého a nepřetržitého spojení jednotlivých stupňů velení, s pomocí takových spojovacích prostředků, které zabezpečují spojení především za pohybu. K tomu, aby byla zabezpečena stálost velení, organizuje se spojení nejen s přímo podřízeným velitelem (štábem), ale i o jeden až dva stupně níže. Tím se též podstatně zkracuje doba potřebná k předání rozkazu k přípravě a provedení úderu.